

نگاهی به تحصن دو روزه لندن!

به دعوت فعالین چریکهای فدایی خلق ایران و سازمان دمکراتیک و ضد امپریالیستی

ایرانیان در انگلستان تحصن دو روزه ای در مقابل ساختمان سابق بانک ملی واقع در خیابان "های استریت کنزینگتون" لندن سازمان یافت. این تحصن ۲ روزه از ساعت ۷ بعد از ظهر روز پنجشنبه ۹ جولای تا ساعت ۲ بعد از ظهر روز شنبه ۱۱ جولای ۲۰۰۹ در حمایت از خیزش توده ای اخیر در ایران و با خواست آزادی بی قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی سازمان یافته بود. این حرکت مبارزاتی با استقبال وسیع مردم محل و عابرین روبرو شد و ده ها تن از فعالین سیاسی لندن و ایرانیان مقیم این شهر نیز با حضور در محل تحصن بر حمایت خود از مبارزات برحق توده های تحت ستم ایران تاکید و خواستار آزادی بی قید و شرط تمامی دستگیر شدگان وقایع اخیر شدند.

تحصن فوق الذکر در حمایت از مبارزات کارگران و زحمتکشان، زنان، دانشجویان و خلقهای تحت ستم و با شعار مرکزی "جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود باید گردد" شکل گرفته بود. این خواست در پلاکاردهای بسیار بزرگی که در افشای جنایات رژیم جمهوری اسلامی به دیوار محل تحصن آویخته شده بود منعکس گشته بود. همچنین یک بنر چند متری که حاوی ده ها تصویر از جنایات مزدوران جمهوری اسلامی-همچون شلاق زدن و شکنجه و سنگسار و اعدام مردم - همچنین تصاویری از مبارزات کارگران و جنبش های قهرآمیز توده ای بر علیه کل نظام استثمارگرانه و رژیم جمهوری اسلامی بود در تمام طول مدت تحصن از ۹ تا ۱۱ جولای در پیاده رو نصب شده بود که نظر هزاران تن از عابریان را به خود جلب می کرد. رفقای تحصن کننده در تمام این مدت ضمن پخش اعلامیه های روشنگرانه بزبانهای انگلیسی و فارسی در میان جمعیت به

سوالات آنان در مورد واقعیت اوضاع جاری در ایران پاسخ می دادند و به افشاگری در باره رژیم

وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی می پرداختند. در این بحثها با توجه به القائنات دستگاه های ارتباط جمعی که می کوشند جنبش توده ای اخیر را حرکتی جهت دفاع از یک جناح دیکتاتوری حاکم در مقابل جناح دیگر جلوه دهند، متحصنین می کوشیدند با فاکت های زنده نشان دهند که بر عکس این ادعا، مبارزات توده های ستمدیده خیزشی جهت سرنگونی تمامیت رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی می باشد. در همین رابطه، در طول مدت تحصن هزاران اعلامیه بزبان انگلیسی و فارسی در میان عابرین و مردم منطقه پخش شد. متحصنین ضمن توضیح این واقعیت برای بازدیدکنندگان از محل، آنها را به حمایت از خواسته های عادلانه مردم فرا می خواندند. در نتیجه کار آگاهگرانه و افشاگریهای رفقا، بسیاری از عابرین طوماری را که از مبارزات مردم ایران بر علیه کلیت رژیم جمهوری اسلامی حمایت می کرد و خواستار آزادی فوری زندانیان سیاسی، کارگران و دانشجویان زندانی در ایران بود را امضا کرده و بطور داوطلبانه کمکهای مالی ای نیز به این تحصن اعطا کردند.

در توضیح حمایت های معنوی مردم منطقه بطور مثال می توان به اظهارات یک خانم جوان انگلیسی اشاره کرد که با چشمهایی پر از اشک پس از دیدن تصاویر جنایات مزدوران جمهوری اسلامی به رفقای حاضر در تحصن گفت "من از داخل اتوبوس برای یک لحظه این عکسهای تکاندهنده را دیدم. بسرعت در ایستگاه بعدی پیاده شدم و خودم را به اینجا رساندم تا از شما در مقابل رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی حمایت کنم! با دیدن این عکسها تن من هنوز هم می لرزد!" جوان انگلیسی دیگری نیز گفت "هیچ انسان با وجدانی نمی تواند این عکسها و این شرایط وحشتناکی را که رژیم جمهوری اسلامی در ایران درست کرده را ببیند و ساکت بنشیند. براستی سیاستمداران ما فریبکار هستند. به امید روزی که این رژیم سرنگون و کشور و مردم خوب ایران از یک رژیم دمکراتیک برخوردار گردند. بخت در مبارزه تان یار شما باشد!"

بطور کلی برخوردهای گرم اکثریت مطلق عابران و روحیه انترناسیونالیستی عمیق آنها این حقیقت را نشان می داد که سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری آزادی و دموکراسی واقعی در ایران یک موفقیت و پیروزی نه تنها برای کارگران و زحمتکشان ایران بلکه برای تمامی انسانهای آزادیخواه و شریف دنیاست.

این حرکت برخورد
تحصن بود. برغم
برای برگزاری
جمعه ۱۰ جولای
و تزییفات بر علیه
گام اول آنها
شدند که در محل
متحصنین شب
بودند، در گام بعد
متری ای که
بر آن چاپ شده
چوبی گذاشته
آن شدند که

نکته برجسته دیگر در
پلیس انگلستان با این
کسب اجازه رسمی
تحصن، از ظهر روز
پلیس به ایجاد مزاحمت
متحصنین پرداخت. در
خواهان برچیدن چادری
نصب شده بود و
قبل در آن خوابیده
به بهانه اینکه بئر ۴
عکس های جنایات رژیم
بود نباید روی پایه های
شود خواهان برداشتن

متحصنین آن را به دیوار محل نصب نمودند. اما، مزاحمت و سختگیری پلیس به اینجا ختم نشد. پس از مدتی مامورین پلیس مسلح (معمولا در انگلستان پلیس مسلح بسیار کم در معابر عمومی ظاهر می شوند) به محل تحصن آمده و با معرفی خود به عنوان "پلیس دیپلماتیک" از رفقای ما خواستند که تمامی بنرها را از دیوار ساختمانی که شعارها به آن نصب شده بود پایین بیاورند. با وجود توضیحات رفقا مبنی بر کسب اجازه قبلی برای نصب شعار و پلاکارد، "پلیس دیپلماتیک" زیر بار نرفت و این مامورین مطرح کردند که به آنها مستقیماً دستور داده شده که به محل بیایند و تا زمانی که شعارها از دیوار ساختمان پایین آورده نشوند در آنجا بمانند و اگر لازم باشد برای انجام این کار به زور هم متوسل شوند. واقعیت این بود که شعارهای افشاگرانه انگلیسی و فارسی: "جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود باید گردد" که با پلاکاردها و بنرهای تحصن حاوی صحنه هائی از جنایات رژیم بر علیه مردم ایران همراه بود، جلوه خاصی به خیابان داده بود، تا آنجا که برغم شلوغی بسیار زیاد منطقه تقریباً نظر هر عابری را بخود جلب می کرد و جنایات جمهوری اسلامی را با برجستگی در مقابل دید همگان قرار می داد. به نظر می رسد که این واقعیت بود که پلیس دیپلماتیک انگلستان را که قاعدتاً بطور مستقیم زیر نظر وزارت خارجه این کشور کار می

کنند، وادار به برخورد هائی می نمود که شرحش رفت. به هر صورت پلاکاردها و تصاویر آویخته شده از روی دیوارها جمع شد و رفقا تا پایان مدت تحصن مجبور شدند برخی از آنها را برای بازدید

عابرین و رهگذران در دست خود نگه دارند و جالب اینجا بود که مردمی که شاهد این برخورد پلیس بودند پس از مشاهده رفتار آنان با شدت بیشتری از متحصنین حمایت کردند.

نکته دیگر در این حرکت افشاگرانه حضور فعال و گسترده ایرانیانی بود که از محل تحصن دیدن کرده و ضمن حمایت از اقدام رفقای ما به بحث و تبادل نظر در مورد اوضاع جاری در ایران می پرداختند. برخی از این افراد به تازگی از ایران آمده بودند و خبرهای شنیده نشده بسیاری در مورد جزئیات خیزش اخیر از یکسو و سرکوبگرها و وحشی گریها و دروغها و تاکتیکهای مزدوران جمهوری اسلامی برای منکوب کردن مردم به پاخاسته از سوی دیگر در اختیار رفقای ما می گذاشتند. به عنوان مثال یکی از آن جوانها که خود در خیزش توده های بپا خاسته تبریز شرکت داشت از کشته شدن دو تن از تظاهر کنندگان توسط نیروهای مسلح رژیم خبر داده و عنوان کرد که چگونه جمهوری اسلامی با بسیج نیروی فراوان به قرق کردن کوچه ها و خیابانها توسط پاسداران مسلح خود پرداخت. در این تحصن، آرم سرخ و بزرگ سازمان ما، که در تمام مدت در آن محل برافراشته بود، توجه جوانان را به خود جلب میکرد. آنها ضمن ابراز خوشحالی خواستار اطلاعات بیشتری در مورد چریکهای فدائی خلق می شدند که در این موارد توضیحات لازم از سوی رفقا به آنها داده می شد. ایرانیان مبارزی نیز تا دیر وقت شب در محل تحصن حضور یافته و ضمن حمایت از اهداف متحصنین با خواندن شعر و سرود، سردی هوای محل را با شور مبارزاتی گرم می کردند.

با توجه به نزدیکی محل تحصن به محلی که سفارت جمهوری اسلامی در لندن در آن قرار دارد و این واقعیت که از زمان خیزش بزرگ مردم ایران تقریباً هر روز در مقابل این سفارت، تجمعات

اعتراضی بر پاست، تعدادی از معترضین در مقابل سفارت از جمله جوانانی که خود را سبز می نامند با عبور از این محل شاهد برگزاری این تحصن شده و با حضور در محل تحصن به بحث و تبادل نظر با متحصنین

پرداختند. این بحثها حرکت بود که طی ایده های نادرستی می کردند و از با نظرات متحصنین نمونه از این موارد، مطرح می کرد که متنفریم اما با توجه ۵۷ که ما را از چاله را نیز راه حل وضع همین بحثها نشان مردم ستمدیده ما بین جوانان کار

یکی از جوانب مثبت این آن متحصنین از یک طرف را شنیده و آنها را نقد طرف دیگر آن جوانان نیز آشنا می شدند. یک بحث جوانی بود که ما از جمهوری اسلامی به تجربه انقلاب سال به چاه انداخت، انقلاب موجود نمی دانیم . می داد که دشمنان در این سالها چقدر در

فکری کرده و یا درحقیقت بر علیه افکار انقلابی، سم پاشی کرده اند. متحصنین با فاکت‌های زنده ضرورت انقلاب به مثابه تنها راه نجات مردم را به این جوانان توضیح می دادند.

با پایان تحصن رفقای شرکت کننده در این حرکت به جلوی سفارت جمهوری اسلامی رفته و به همراه جمعی دیگر از فعالین سیاسی لندن در آنجا یک تظاهرات ایستاده برگزار کردند.

در مجموع تحصن دو روزه لندن که با صرف انرژی و توان بسیار جمعی از رفقا امکانپذیر شد، با توجه به شعارها و خط سیاسی حاکم بر آن، حرکت مبارزاتی بسیار موفقی در این شهر بود و نقش موثری را در افشای چهره جنایتکار رژیم جمهوری اسلامی و سیاستهایش بر علیه توده های مبارز ایران در افکار عمومی بازی کرد. به امید روزی که دامنه این حرکات اعتراضی گسترش هر چه بیشتری یابد.

فعالین چریک‌های فدائی خلق ایران- لندن

۲۱ تیر ۱۳۸۸ - ۱۲ ژوئیه ۲۰۰۹